Ч. 211. Середа 6 жовтня (23 вересня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

(46 засїдане I. сесиї IX. періоду).

Вчерашне засїдане розпочало ся о год. $10^3/_4$ перед полуднем. Перед приступленем до дневного порядку відчитали секретарі внесені інтерпеляциї, петициї і внесеня.

Наглячі внесеня поставили пп. Сеник о запомогу для погорільців громади Немяч, брідского повіта, Целюх в справі елементарних нещасть в грибівскім повітї, др. Олесницкий в справі як найскоршого видання конечних зарядджень виконних до закона шинкарского з р. 1905, щоби оголошено публично терміни, в яких можна вносити подання о концесиї шинкарскі і услівя, котрі в поданях треба виказати та щоби при надаваню концесий придержував ся уряд ось таких засад: а) щоби в селах лише на 800 мешканців закладано один шинок, б) щоби при рівних услівях увзглядньовано передовсім крамниці громадскі, церковні і крамниці орґанізаций економічно-просьвітних або торговельних у всхідній Галичині руских а в західній Галичині польских та в справі погорільців гром. Тишівниця (пов. Стрий).

По відчитаню впливів попросив Є. Е. п. Маршалок краєвий Є. Е. п. Намістника, аби він в день цісарских іменин зложив у стіп престола іменем сойму желаня щастя і довгого житя Монарсї для добра народів, а до тих желань, щоби долучив слова привязаня, любови і вдячности.

По заяві п. Намістника, що вдоволить бажаню п. Маршалка, забрав голос п. Старух і порушив справу надужитя власти урядової старостою в Раві.

З черги п. Скварко мотивував мотивував своє внесене, взиваюче правительство до заведеня на зелїзницях руских білетів.

В дискусиї забрав слово між ин. пос. др. Ґломбиньский і заявив, що справою руских написів заняла ся центральна управа зелїзнича ще перед кількома місяцями, отже значно швидше, як почала ся аґітация в тім напрямі в нашім краю. Справу ту трактує ся зовсім не неприхильно для домагань руского народу, а не зістала ще остаточно полагоджена з причини ріжних подробиць. Бесїдник впевняв також, що на зелїзниче міністерство зовсім не вплинули случаї пресиї та що після его особистого переконаня така метода пресиї не веде до цїли і не помагає тій справі, котра вже зістала заініціована і буде користно полагоджена.

По довшій дебатї, в якій проковляли ще п. Король, Старух і ґенеральні бесїдники ґр. Пініньский і Олесницкий, наглячість внесеня відкинено.

В дальшім ході засїданя мотивував посол Теодорович потребу заснованя повіт. суду в Чернелици, пос. Швед справу знесеня податку домовоклясового від одно- і двокомнатних хат та в справі укранвленя повітової дороги з Живця до Угорщини.

По сїм принято справоздане шкільної комісиї про справи театральні, справоздане комісиї буджетової в справі даровизни ґрафинї Мирової у Відни, справоздане комісиї господарства краєвого про внесене п. Кендзьора що-до дотациї запомогового фонду на дренованє ґрунтів селяньских, справоздане комісиї адмінїстрацийної про внесене послів Сколишевского і Птака в справі урегульованя границь між повітами краківским а велицким, справоздане комісиї буджетової про справоздане Видїлу краєвого в предметі петиций громад про увільнене, взглядно обниженє або відписане залеглих престаций учительских і справоздане комісиї правничої про справоздане Видїлу краєвого в предметі виділеня громад і обшарів двірских Постолівка і Раків кут з округа ц. к. суду повітового в Копичинцях, а влучення їх до округа ц. к. суду пов. в Гусятині та приступлено до дебати над справозданем комісиї правничої про внесене пос. о. Стояловского

4)

Слїдами пачкарів.

Історня з над озера Ґарда — О. Беренда.

(Дальше).

Старий розглядав ся пильно долиною по горах.

— Онтам — шепнув він, а тепер добачив і я яких кількасот метрів в долині під нами якісь темні постатї, що порушали ся наперед.— То ревізори! — шепнув пачкар знову. Здає ся, що ішли долиною попри нас на границю. Мимо зворушеня, яке мене взяло ся, уста мої все-таки зложили ся до глумливого усьміху. Напрям, в якім они пустили ся, мусів їх повести в безпечній віддалї від нас. Отже ми таки зробили збитка достойному комендантови.

Нараз серце в менї застигло. Я добачив виразно, як той, що ішов по переду, пустив руку з рушниці, перевішеної через плече і показав нею в гору — простїсенько до нас.

Господи — кулькою межи ребра — втеча на житє або смерть — в найлїпшім случаю кілька місяців Іванової хати! Всїлякі погляди, але нїякий такий, котрий би вабив. Чого я пустив ся на таке підприємство! Тепер я вже жалував того.

Була ще надїя, що могли би нас аж тоді викрити, як би підійшли зовсім близько; бо ми тепер присїли добре в тїни скали, так, що она нас зовсім заслонювала. На щастє стражник фінансовий не мав свого пса при собі, а то той би був нас певно звітрив. Я о нїм ще й не подумав, аж тепер прийшло менї на гадку, що він від кількох днів кулляв, бо десь на острім каміню покалїчив собі ногу. Старий, видко, взяв і сю обставину в рахубу.

Ті три защитники права лїзли майже простїсенько до нас. Серце било ся в менї щораз живійше, щораз страшнїйше набігала менї кров до голови. Ще лиш яких пятьдесять метрів, а були би нас певно викрили. Аж нараз зачала спускати ся тїнь щораз дальше довкола, серпок місяця заходив за хмари.

Рівночасно затих шелест кроків тих, що ішли під нами. В менї серце таки перестало бити ся. Тота тишина і ніч — кілька страшних хвиль — відтак ще страшнїйша хвиля. Шуранє ногами розпочало ся знову поволи, правильно. Мої очи ще не увикли були до нової темноти, ноги трясли ся підо мною, зуби клепцали. Менї здавало ся, що тоті якісь постатї вирнуть кождої хвилї мов духи передо мною. А старий присїв коло мене і анї не рушив ся, сидїв скулений як тота пантера, що лагодить ся до скоку, держав кріпко затиснений в руцї короткий ніж — а в менї мало серце не пукло. Лиш з трудом вдержав ся я, щоби не застогнати на весь голос. Хвилї видавали ся менї вічностию. Я вже ледви міг то видержати.

Аж ось старий обернув ся тихонько, зовсїм тихонько і подав ся плечима з тяжким на них пакунком взад. Хоч я й не розпізнавав добре черт его лиця, то все-таки здавало ся менї, що він викривив писок як той чорт. Що значило, я того не знав, бо менї в голові перевертало ся.

— Дураки! — шепнув старий.

Той людский голос як би мене на ново до житя привів, я відзискав слух знову, чув, як тоті кроки по каміню віддаляли ся, я міг знов видїти. Ішли онтуди, щораз дальше і дальше від нас, тоті якісь нічні духи.

Я вже не міг удержати ся на ногах і таки повалив ся на землю, мов розпалене лице шукало охолоди в твердім студенім каміню, корчеве напружене мязів попустило.

Небезпечність минула — ранний подув обвіяв мене ніби легоньким, теплим усьміхом.

Так лежали ми ще пів години. А відтак: вставати! Ми пустились борзо в долину. Зразу міг я ледви одною ногою рушити, але по кількох кроках дуже трудного ходу рушились мязи нараз мов би сталеві пружини. Лиш коби можна було позбути ся пакунку, того проклятого пачкарского набору!

Наконець сховали ми свій набір в малій норі і прикрили каменем. — Завтрішної ночи забере то хтось другий — сказав старий і з радости затирав собі руки — ми своє зробили.

Тепер пустились ми жваво в долину.

— А комендант знає, що вас не було дома? — спитав я, коли ми вже доходили до села і я опинив ся на дорозї до водоспаду Поnале, куди мусів вертати до ріки, щоби аж в день вернути звідтам як невинний подорожний.

в справі поправи биту служби церковної, а в особенности орґаністів і дяків.

По промові пос. Старуха вибрано ґенеральними бесідниками „contra“ Содомору, а „pro“ о. Сеника

Ґенеральні бесідники будуть промовляти на нинішнім засіданю.

На тім о год. 2-ій замкнув п. Маршалок засідане і назначив слідуюче на нині рано.

Вісти політичні.

Парляментарна ситуация представляє ся не конче відрадно. Все мабуть зависить від того, чи дасть ся зробити якийсь лад з ческим соймом, бо скоро би то не удало ся, то Чехи певно взялись би в парляменті до обструкциї. Як доносять з Відня, роблять ся тепер ще послідні проби погодженя Німців з Чехами. Др. Жачек виїхав вчера знов до Праги на конференцию з ческими партиями. Так само з приорученя президента кабінету бар. Бінерта має нині виїхати до Праги др. Шрайнер.

До ческо-німецкого спору, котрий загрожує парляментови, приходить ще й невдоволене християньских социялів. Бар. Бінерт, кажуть, повідомив послів з християньско-социяльної партиї, що правительство зі взгляду на §. 6. державних законів о школах народних не предложить до санкциї проект закона Колїско-Аксман. Вість о тім викликала велике заворушене серед Німців а наслідки того можуть бути великої ваги. Як зачувати, др. Люеґер скликує на суботу дня 9. с. м. конференцию всїх партий німецких в тій цїли, щоби всї заняли спільне солїдарне становище в сїй справі.

З Любляни доносять, що дня 17. с. м. відбудуть ся там збори мужів довіря словіньскої партиї народної з Каринтиї, Країни, Горициї, Триесту і Істриї, на котрих має бути основана всеславяньска партия народна.

Не менше невідрадні вісти надходять і з Угорщини. N. fr. Presse доносить, що вислїдом авдиенциї Кошута було поінформоване его, що іменоване кабінету зпоміж партиї независимости єсть поки що неможливе. Імовірно залагоджене кризи буде таке, що послїдує іменоване безбарвного кабінету, котрий буде стреміти до удержаня коалїциї і переведеня реформи вибо чої або розвязаня палати послів.

Як доносять з Будапешту, партия независимости з Кошутом попереду гороїжить ся і готова вести борбу економічну, все одно, яке би їй і не припало становище, чи то яко більшість, чи яко меншість або чи яко правительство і опозиция. Партия ся звертає увагу на то, що круги двірскі разом з короною і мінїстрами забувають, що парлямент має також голос і не ухвалить войскових кредитів.

Так отже в одній і другій половині держав відносини заострили ся до того, що тут і там готово легко прийти до розвязаня парляменту.

Новинки.

Львів, дня 5 жовтня 1909.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Мінїстер справ внутрішних іменував на трилїтний функцийний период Найвисшої Ради здоровля звичайними членами тоїже Ради: професора медичн. хемії, радника Двору дра Івана Горбачевского в Празї, проф. анатомії Каз. Костанецкого в Кракові і проф. дерматольоґії дра Володим. Лукасевича у Львові. — П. Намістник переніс старшого інжинера Ів. Копистиньского з Тернополя до Кракова, інжинера Ів. Батицкого з Нов. Санча до Львова і практиканта будівництва Александра Боберского зі Львова до Тарнова.

— **Нова семінария учительска.** П. Мінїстер віроісповідань і просьвіти призволив на основане в місті Чорткові державної семінариї учительскої мужескої з польскою і рускою мовою викладовою з початком року шкільного 1909/10. Отворене тої семінариї а іменно першої приготовляючої кляси і I курсу послїдує в половинї сего місяця.

— **Управителем** приватної рускої ґімназиї в Рогатинї став проф. Михайло Галущиньский, доси професор при ґімназиї в Золочеві, здібний педаґоґ і неутомимий робітник. Наука у всїх трох клясах сеї ґімназиї розпочала ся сего понедїлка. Додати тут потреба, що будинок ґімназияльний есть майже вже викінчений, на поверсї викінчують вже підлоги і вікна. Будинок, зверха ще не обтинкований, має 8 шкільних кляс і стоїть на ґрунтї „Рускої Каси“ та поставлений за еї гроші. Великий огород коло ґімназиї буде для учеників правдивою благодатию.

— **З Рогатина** доносять: Минулої недїлї відбуло ся тут величаве торжество посьвяченя сокільского прапора. На се торжество прибули відпоручники „Соколів“ зі Львова, Стрия, Ходорова і Жидачева та цїлі сокільскі стяги у відзнаках з Бабухова, Жовчева, Залужа (пішi і кінні), Заланова (з прапором) і з Путятинець. Крім того зібрали ся великі маси селян і селянок з цїлої Рогатинщини так, що весь зїзд можна було числити на 4 тисячі стороньских людий. Сокільске торжество розпочяло ся соборною службою Божою під шатром коло церкви. До служби Божої стануло о $10^1/_2$ год. місцеве духовеньство о. парох Кудрик і оо. Кудрик (мол.) і Папаца. Перед престолом утворили довгий шпалїр місцеві Соколи з прапором і Соколицї в гарних одностроях, потім стояло кільканайцять Соколів в одностроях а дальше стяги сільских Соколів. Підчас богослуженя співав дуже гарно мішаний хор читальняний. По богослуженю о. парох посьвятив прапор і виголосив патриотичну проповідь про народну працю нашого Сокільства та вручивши прапор хорунжому, відобрав від него приписане приреченє, а потім на руки о. пароха зложив приреченє цїлий стяг. По вбиваню памяткових цьвяшків уставив ся величавий похід під проводом п. Мусикевича, начальника стрийского „Сокола“. На передї йшла орхестра, потім відділ кінних Соколів з Залужа, дальше з прапором Соколи і Сокілки в одностроях, та довгі ряди сільских Соколів. Похід ледви міг перетиснути ся через товпи народа, залягаючого цїлий ринок і всї улицї. Обійшовши ринок, похід станув знова недалеко церкви. По торжественних промовах розійшли ся Соколи на обід, а о 4 год. зібрали ся коло рускої ґімназиї до фотоґрафованя. На торжестві сїм промавляли пос. Старух, відпоручник львівского Сокола п. С. Ґорук, голова стрийского „Сокола“ інж. Дутка, п. Струхманчук, а наконець голова рогатиньского „Сокола“ п. С. Гриник, котрий подякував всїм присутним за звеличане сокільского сьвята.

— **Буковиньска Торговля.** В понедїлок, дня 27 м. м. відбули ся в черновецкім „Народнім Домі“ збори товариства „Буковиньска Торговля“. Цїлию сего товариства є засновати в Чернівцях гуртовий склеп для всїх буковиньских крамниць. І тому то на сих зборах „Буковиньскої Торговлї“ ухвалено розіслати до всїх буковиньских крамниць листи з запитанем, кілько они потребують для своїх склепів товарів, щоби після того можна засновати в Чернівцях велику „Буковиньску Торговлю“, гуртовий склад для всїх буковиньских спілкових і приватних крамниць. Дальше ухвалено скликати з'їзд всїх купцїв і крамарів наших на слїдуючі збори „Буковиньскої Торговлї“, які відбудуть ся мабуть вже небаром, щоби знати чи варта і чи можна вже отворитя гуртовий склад для наших крамниць?

— **О крадїж почтового міха з грішми.** Вчера переслухано ще жінку Павликовского Анну, спроваджену примусово з Буковини до Станиславова, аґента поліциї Розенштравха і сьвідка Самборского, а відтак слїдували промови прокуратора і оборонця. Судиї присяжні потвердили 10 голосами поставлені їм питаня, а трибунал засудив его на вісім лїт тяжкої вязницї обостреної постом що місяця, на заплачене коштів поступованя карного і на зворот вкраденої суми.

— Ані слїду з того, щоби знав — моя жінка хитра.

Я дав старому обіцяних двайцять корон а він лиш усьміхнув ся і сховав банкноти до кишенї. Ми подали собі відтак руки і попрощали ся.

3.

По полудни — я довго не мав відваги — вернув я назад до свого гірского села, хоч серце в менї все ще сильно зі страху било ся. Тут все було по давному.

Комендант сидів як завсїгди коло огню, підсунув собі шапочку до гори, держав довге віржіня в зубах а на лавцї коло него стояло червоне вино в склянцї. Пудель сидів спокійно між котами. Мій старий сидів собі спокійно в своїм кутї а жінка порала ся в хатї.

Я придивляв ся всему тому якийсь час із темних сїний а відтак увійшов до хати та сказав свобідно „Buon giorno!“ [1]) Комендант приложив на повитане легко два пальцї до шапочки, мій старий пачкар в кутї зиркнув на мене своїми сїрими очима а відтак дивив ся знов байдужно перед себе. Я сїв собі на лавку коло него і сказав жінцї, щоби менї принесла четвертину червоного.

— Щож, вернули щасливо з Ріви? — відозвав ся комендант.

— Вернув якось.

То було так зовсїм природне питанє а однак она вразила мене неприятно, — нечиста совість, бачите.

Але той чоловік напроти мене був зовсїм щирий. Він розставив ноги широко, нахилив ся наперед а сперши сь лїктями на колїна, зачав якимсь патиком, котрий мав случайно в руцї, порпати в грани.

— Чи то не давали вчера Тирольцї концерт в Ріві? — спитав він відтак.

То мене трохи змішало, менї о тім анї не снило ся. Але думаю собі, треба холодну кров задержати, то він лиш случайно так спитав, отже я став брехати дальше, хоч то могла й правда бути. — Авжеж — кажу — був концерт в центральній каварни, всї місця були занятї що до одного. — І менї ішло вже гладко.

— Авжеж. Вам пройдисьвітам добре дїє ся — говорив стражник фінансовий дальше, заглядаючи хвилями до огню — ви забавляєте ся в теплій каварни і слухаєте, як там дївчата співають а чоловік мусить тут по ночи і серед мраки лазити по скалах за тими проклятими пачкарями. Він випростував ся, заложив ногу на ногу, поклав одну руку на поруче лавки і дивив ся тепер менї просто в очи. — Вам треба було вчера піти з нами, коли вас то взагалї інтересує. Менї, бачите, дали знати, що щось лагодить ся. — Той драбиско онтам мав також до того належати — і зиркнув очима на старого, котрий не розумів нїчого, бо ми говорили по нїмецки — але ми стрітили лиш італїяньских пограничних стражників. Тоті злодюги вирвали ся нам з сїтки. Лихий надав, що я не міг забрати також пса з собою — він кинув недокурком з віржіня псови на голову, котрий заспаний отворив очи і поклав морду инакше — псиско куляє, наш старий драбуга знає то дуже добре і він певно ходив за границю і приніс звідтам шовкові материї, я то знаю. Що він сеї ночи не ночував на своїм ліжку, то річ певна. Але я вже его так як би й зловив, лишу ему ще лиш на стільки часу, щоби міг зрадити свого спільника. Тота зволоч така дурна — они певно нинї вечером зійдуть ся знов разом, а тодї я вже довідаю ся, хто був той другий. Єго сина, Люіджі, того довгоногого, сим разом там певно не було, він не виходив з хати.

(Конець буде).

[1]) Чит.: Буон джорно = добрий день!

— **Дрібні вісти.** Реченець приїзду для ново принятих до духовної семінарії кандидатів назначений з причини непокінчених робіт адаптацийних в будинку духов. семінарії у Львові на день 14. жовтня а для прочих питомців на 18. жовтня с. р. — До рускої ґімназії у Вижници принято до першої кляси 146 учеників; до другої кляси крім давних 121 принято ще 17 з инших ґімназий. Всіх публичних учеників числить тепер ся ґімназия 284 розділених на 7 відділів. — Торговельний суд у Львові затвердив вже змінений статут „Сокільского Базару“ в тім напрямі, що „Сок. Б.“ буде міг отвирати книгарні. Небавом отже будемо мати рускі книгарні при філіях „Сок. Базару“ в Стрию і Станиславові. — Михайло Кулак згубив в неділю в дорозі до стрийского парку портфель з документами і листами. Знахідник дістане 100 К. нагороди. — 12-літна донька Станислава Чабана, Стася, вийшовши з дому до костела загубила ся і доси не вернула а батько повідомив о тім поліцию. — До чортківскої учительскої семінарії відбули ся — як доносять до „Kur. Lwow.“ — вже від місяця провізоричні вписи. На звиш сто записаних на оба курси вписало ся лиш кілька Поляків. Сими днями відбудуть ся там важні вже вписи і вступні іспити на курс приготовляючий і на I. рік. — Вислід секциї тіл Ф. Ульмана на Замарстинові потвердив можливість убийства. В звязи з сим беруть на Замарстинові виїзд шваґра бл. п. Ульмана до Тернополя.

— **Кровава бійка господаря з комірником.** Вчера вечером около 9 год. зайшов властитель реальности при ул. Цетнеріскій ч. 17 Іван Хрістофль до одного із своїх комірників Івана Громадского, аґента торговельного і допоминав ся за чинш залягаючий від трох місяців. З того пішла сварка, підчас котрої Громадский вхопив за сокиру і, підчас коли его жінка держала Хрістофля за ноги, валив нею Хрістофля по голові так, що того аж кров облила і він без памяти впав на землю. Тяжко пораненого відставлено до шпиталю а Громадского і его жінку арештувала поліция.

— **Мальверзациї в податковім уряді.** З Нового села доносять, що двох урядників тамошного податкового уряду, Любовецкого і Вавроцкого, арештованих під замітом сповненя дефравдациї, випущено на волю, на внесене державної прокураториї з Тернополя, однак против обох веде ся дальше карне доходжене, котре розширено також і на асистента Перфецкого. Як показало ся, недостаюча квота виносить около 1.600 корон, з чого поборець Любовецкий покрив уже 1.100 корон. Дефіцит поборця Любовецкого мав повстати через похибку при видаваню гроший, за те два другі урядники не можуть як слід пояснити дефіциту. Кажуть, що ті урядники вели евіденцию невписаних до книги гроший і хотіли звернути скарбови гроші, якими хвилево ратували ся в потребі.

— **Величезний огонь.** Вчера по полудни около 4 год. вибух величезний огонь за янівскою рогачкою. Згоріла в більшій части фабрика дахівок і штучного каміня, основана ще в 1885 р. п. Іваном Левіньским а тепер власність банку гіпотечного і кількох будівничих та промисловців. Огонь був так великий, що луну і дим видко було аж на другім кінци Львова, на Личакові. Фабрика тота складала ся з кількох будинків а по середині стояли деревляні будинки, високі на два поверхи, і виставлені так близько себе, що творили майже один комплекс будинків, критих дахівками і асфальтовою папою. Займило ся від того, що настав вибух ропи, котрою топлено під кітлами. Вибух був так сильний, що огонь в одній хвили перекинув ся на сусідні деревляні будинки, а що ще не було ані води ані ніяких приладів до гашеня, то мимо того, що небавком по вибуху приїхала львівска сторожа пожарна, до години станули в полуміни три сушарні дахівок, будинок зі штучним камінем, прасівня і будинок з кітлами або разом шість будинків.

Побіч горіючих будинків були ще й инші, отже постановлено передовсім ті ратувати, що й остаточно удало ся. В хвили вибуху огню були в котельни машиніст Ів. Стахурский, робітник Калишевский, що робив службу замість топника, котрого покликано до войска, і надзиратель машини Василишин, а в сусідних будинках працювали ще й робітники. Всім удало ся щасливо виратувати ся. Лиш при гашеню старший пожарник Маланчук пробив собі ногу на цьвяху, а муляр Ляховский впав з драбини і зломив собі одно ребро. Фабрика представляла вартість около міліона корон, а шкоду, якої пожежа наробила, обчисляють на пів міліона корон. Фабрика була обезпечена в краківскім товаристві асекурацийнім. Вна слідок пожежі 300 робітників осталось без зарібку.

Телеґрами.

Відень 5 жовтня. Є. Вел. Цісар видав відручне письмо надаюче кн. Гогенбурґ, жені Архікн. Франца Фердинанда, титул „Herzogin“ з преюдикатом Єї Високість.

Харбін 5 жовтня. Конфлікт межи Росиянами а Німцями прибирає щорає більші розміри. Росияни грозять бойкотом німецких товарів.

Загреб 5 жовтня. Нині о 9 годині рано оголошено вирок в процесі о зраду держави. Братів Пршібіцевіців засуджено на 12 літ тяжкої вязниці; 18 обжалованих увільнено, прочих засуджено на кару вязниці від 4 до 8 літ. По відчитаню вироку розпочало ся відчитуване обширних мотивів, котре потягне ся мабуть аж до пополудня.

Петербург 5 жовтня. Столипин предложив проводиреви октябристів Ґучкову, обняте теки міністерства торговлі. Ґучков не дав ще доси відповіди.

Петербург 5 жовтня. В послідній числі „Гражданіна“ оголошує кн. Мещерский, що правительство постановило застановити дальше видаване півурядової „Россиї“.

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: $2^{\underline{30}}$, $5^{\underline{50}}$, 7·25, $8^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), 1·30, 5·45, $8^{\underline{40}}$, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, $2^{\underline{15}}$, 5·40, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: $12^{\underline{20}}$, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, $2^{\underline{05}}$, 5·58, $6^{\underline{40}}$, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Вовкова: 8·07*), 1·19, 3·26*), $9^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27*), 1·01, 3·07*), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ 1/6 до 30/9 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: $12^{\underline{45}}$, $3^{\underline{50}}$, $8^{\underline{25}}$, 8·40, $2^{\underline{45}}$, 3·30*), $6^{\underline{12}}$, 7, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: $2^{\underline{50}}$, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, 2·31, $8^{\underline{29}}$, $11^{\underline{32}}$.
До Вовкова: $5^{\underline{44}}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

— **РУСКІ ДИКТАТИ** для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Ціна примірника 70 сотиків. „Диктати" можна дістати майже у всіх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати" під опаскою (5 сотиків). Рада шкільна краєва рішила зачисляти повисшу книжку до книжок, що надають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителів народних шкіл.

КНИЖКИ на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительської в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

І. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Звірята домашні, опр. 80 с.
Приятелі дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства звірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий світ 60 с.
Дикі звірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелі чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

ІІ. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. І. і ІІ. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. І. і ІІ. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. ІІ. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. і ІІ. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. І. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. ІІ. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. ІІІ. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

ІІІ. Книжки для шкільної молодїжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинці і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова-Чайка, Коза-Дереза (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українського письменства від XI.—XVIII. столїтя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще звірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете видане, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О Кониский: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна і, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвтів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлійскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Ґумфрі (з анґлійского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глібів: Байки, бр. 10 с.
Історія куска хліба (з французского), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунглях, бр. 1 К, опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний звір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з французского, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка".
„Дзвінок", брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок" „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японські казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Некопада. (Телефон ч. 527).